

دوستی سیاست حکمرانی

چکیده مقالات هفتمین همایش سالانه
انجمن علوم سیاسی ایران

چکیده مقالات

هفتمین همایش سالانه انجمن علوم سیاسی

حکمرانی، سیاست و دوستی

اردیبهشت ۱۳۹۲

دوستی پدیده اخلاقی یا کارکردی؟

نقد رابطه دولت و مردم در ایران از منظر قاعده لیسیس

دکتر مهدی نجف‌زاده*

سمیرا جوانمرد**

دوستی، چنان‌که در رساله لیسیس مطرح شده است، فاقد چیستی مشخصی است. افلاطون مدعی است برای او اهمیت «دوستی» برابر است با اهمیتی که افراد به چیزهای مورد علاقه خود می‌دهند؛ از همین رو ویژگی مهمی برای دوستی در تمام این گفتگو فرض می‌شود و آن «کارایی» دوستی است. سقراط و دو جوانی که به گفتگو مشغولند، بر سر یک چیز توافق دارند و آن این است که تنها می‌توان چیزی را دوست داشت که «به درد بخورد» و به نظر می‌رسد همین ویژگی بدیهی انگاشته شده برای دوستی است که هر نوع توافق بر سر چیستی آن را ناممکن می‌سازد. براساس قاعده لیسیس دوستی بر اساس سودمندی قابل سنجش می‌شود و بنابراین رابطه میان دولت و ملت زمانی دوستانه است که حاکم بیشترین منفعت را نصیب شهروندانش سازد، همچنان‌که روابط میان شهروندان وقتی دوستانه است که هر شهروند بتواند بیشترین سود را برای همشهریانش داشته باشد. بنابراین قواعد حکم بر روابط دولت با ملت و شهروندان با خود بر پایه اصل اخلاقی ویژه‌ای قرار ندارد. روابط افراد در یک جامعه وقتی دوستانه است که به یکدیگر سود رسانند. قاعده لیسیس اگر به درستی فهم شود، می‌تواند نقطه

* استادیار علوم سیاسی دانشگاه فردوسی مشهد

** دانشجوی کارشناسی ارشد علوم سیاسی دانشگاه فردوسی مشهد